

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาระดับความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย 3 แบบ คือประเภทแปลความ (Translation) ประเภทตีความ (Interpretation) และประเภทขยายความ (Extrapolation) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษา ในจังหวัดนครนายก ปีการศึกษา 2516 ศึกษาว่าความสามารถในการอ่านแบบทดสอบทั้ง 3 แบบของนักเรียนนั้นจะสัมพันธ์ซึ่งกันและกันหรือไม่ และความแตกต่างเกี่ยวกับเพศ อายุ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในหมวดวิชาภาษาไทยและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน จะเกี่ยวข้องกับกรอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาลสหศึกษา ในจังหวัดนครนายก ปีการศึกษา 2516 จำนวน 300 คน เป็นนักเรียนชาย 150 คน นักเรียนหญิง 150 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องภาษาไทย 3 แบบ คือ แบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องประเภทแปลความ ตีความ และขยายความ แบบละ 20 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ซึ่งใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นแบบทดสอบละ 20 นาที ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ มาหาค่าอำนาจจำแนกและระดับความยาก เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อใจของแบบทดสอบ คำนวณหาความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยทั้ง 3 แบบ ของนักเรียน โดยมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย

และทดสอบค่า z ศึกษาความสัมพันธ์ในการอ่านเอาเรื่องทั้ง 3 แบบของนักเรียน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่นักเรียนได้จากถารอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยกับคะแนนทวควิชาภาษาไทย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่นักเรียนได้จากการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัย กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยตามเพศ และกลุ่มอายุ โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและทดสอบค่า z

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบทั้ง 3 แบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้เท่ากับ .6898 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานเป็น 3.6914
2. คะแนนความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยจากการที่นักเรียนอ่านแบบทดสอบแต่ละแบบปรากฏผลดังนี้
 - 2.1 แบบทดสอบแปลความมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.81 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.860
 - 2.2 แบบทดสอบตีความมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.18 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.799
 - 2.3 แบบทดสอบขยายความมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.87 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.735
 - 2.4 แบบทดสอบรวมทั้ง 3 แบบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.86 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 6.6393
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบแปลความตีความ ขยายความ และรวมแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ ไม่แตกต่างกัน
4. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนจากแบบทดสอบรวมทั้ง 3 แบบ เมื่อแยกตามเพศ ปรากฏผลดังนี้

4.1 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านแบบทดสอบแปลความกับคะแนนการอ่านแบบทดสอบตีความของนักเรียนชายเป็น .4039 นักเรียนหญิงเป็น .5002 เมื่อรวมทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเป็น .5486 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบแปลความสูงก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบตีความสูงด้วย และนักเรียนที่ได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบแปลความต่ำ ก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบตีความต่ำด้วย จะมีบางส่วนที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้

4.2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านแบบทดสอบตีความกับคะแนนการอ่านแบบทดสอบขยายความของนักเรียนชายเป็น .3663 นักเรียนหญิงเป็น .4944 เมื่อรวมทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเป็น .4308 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่ได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบตีความสูงก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบขยายความสูงด้วย และนักเรียนที่ได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบตีความต่ำ ก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบขยายความต่ำด้วย จะมีบางส่วนที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้

4.3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านแบบทดสอบแปลความกับคะแนนการอ่านแบบทดสอบขยายความของนักเรียนชายเป็น .2921 นักเรียนหญิงเป็น .3622 เมื่อรวมทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเป็น .3275 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าเมื่อนักเรียนได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบแปลความสูงก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบขยายความสูงด้วย และนักเรียนที่ได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบแปลความต่ำ ก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบขยายความต่ำด้วย จะมีบางส่วนที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้

5. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทววิชาภาษาไทย กับคะแนนที่ได้จากการอ่านแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ ของผู้วิจัย แยกตามโรงเรียนปรากฏผลคือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทววิชาภาษาไทย กับคะแนนจากการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยของนักเรียนโรงเรียนนครนายกวิทยาคมเป็น .4048 โรงเรียนอภินิหารวิทยาคมเป็น .3054 และโรงเรียนบ้านนา "นายกพิทยากร" เป็น .4223 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนนี้เมื่อได้คะแนนทววิชาภาษาไทยสูง ก็จะได้คะแนนจาก

การอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยสูงควย และนักเรียนที่ได้คะแนนหมวดวิชาภาษาไทยต่ำ ก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยต่ำควย จะมีเพียงบางส่วนที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้มีนักเรียน 1 โรงเรียนคือ นักเรียนโรงเรียนนวมราชานุสรณ์ มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนหมวดวิชาภาษาไทยกับคะแนนจากการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัย เป็น .1258 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าคะแนนจากข้อมูลทั้งสองนี้ไม่สัมพันธ์กัน อาจสรุปได้ว่าคะแนนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้จากหมวดวิชาภาษาไทย กับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบของผู้วิจัยมีความสัมพันธ์กันเป็นส่วนใหญ่

6. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนจากการอ่านแบบทดสอบทั้ง 3 แบบของผู้วิจัย แยกตามโรงเรียนปรากฏผลคือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนจากการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยนักเรียนโรงเรียนนครนายกวิทยาคม เป็น .3614 โรงเรียนองครักษ์มัธยมวิสาขามัญ เป็น .4167 โรงเรียนน่านนา "นายกพิทยากร" เป็น .5474 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนนี้ เมื่อได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยสูงควย และนักเรียนที่ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยต่ำควย จะมีเพียงบางส่วนที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้มีนักเรียน 1 โรงเรียนคือ นักเรียนโรงเรียนนวมราชานุสรณ์ มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนจากการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยเป็น -.0405 ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าคะแนนจากข้อมูลทั้งสองไม่สัมพันธ์กัน อาจสรุปได้ว่า คะแนนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบของผู้วิจัยมีความสัมพันธ์กันเป็นส่วนใหญ่

7. นักเรียนหญิงในกลุ่มอายุต่ำกว่า 16 ปี มีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบที่ความ และแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ รวมกันดีกว่านักเรียนชายในกลุ่มอายุเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการอ่านแบบทดสอบแปลความ และขยายความ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถไม่แตกต่างกัน

8. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มอายุ 16 ปี มีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบแปลความ ที่ความ ขยายความ และแบบทดสอบทั้ง 3 แบบรวมกันไม่แตกต่างกัน

9. นักเรียนชายในกลุ่มอายุสูงกว่า 16 ปี มีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบ ที่ความสูงกว่่านักเรียนหญิงในกลุ่มอายุเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และนักเรียนชาย ในกลุ่มอายุสูงกว่า 16 ปี มีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบขยายความ และแบบทดสอบ ทั้ง 3 แบบ รวมกันคืกว่านักเรียนหญิงในกลุ่มอายุเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วน ความสามารถในการอ่านแบบทดสอบแปลความ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถ ในการอ่านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1. ผลของการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมด ได้คะแนนในการอ่านแบบทดสอบแปลความ ที่ความ และขยายความไม่คือนัก คะแนนเฉลี่ย ของการอ่านแบบทดสอบแปลความเป็น 10.81 ที่ความเป็น 12.18 และขยายความเป็น 13.87 จากคะแนนเต็ม 20 เมื่อคิดรวมทั้ง 3 แบบรวมกัน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 36.86 จากคะแนนเต็ม 60 จึงควรมีการปรับปรุงการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียน โดยฝึกให้นักเรียนอ่านข้อความและตอบคำถาม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะสามารถสร้างเสริมความคิด และสติปัญญาให้แก่ักเรียนมากขึ้น ครูควรไ้หาข้อความหลาย ๆ ประเภท เพื่อให้เหมาะ กับการความสามารถและความสนใจตามระดับชั้นของนักเรียน และควรได้ใช้คำถามที่จะสามารถ ฝึกให้นักเรียนได้คิด และควรได้ปรับปรุงคำถามเพื่อให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน

2. ผลของการวิจัยปรากฏว่าคะแนนจากการอ่านแบบทดสอบทั้ง 3 แบบ คือแบบ แปลความ ที่ความ และขยายความ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงจากการ อ่านแบบทดสอบแบบหนึ่ง ก็จะได้คะแนนจากการอ่านแบบทดสอบอีกแบบหนึ่งสูงด้วย ทักษะการ แปลความเป็นพื้นฐานของทักษะที่ความ ทักษะการที่ความเป็นพื้นฐานของทักษะการขยายความ ตามลำดับ นักเรียนที่สามารถแปลความจะสามารถที่ความ และขยายความได้ อาจกล่าว ได้ว่านักเรียนที่สามารถแปลความ ที่ความ และขยายความ จะสามารถอ่านข้อความยาก ๆ แปลมาเป็นข้อความง่าย ๆ และจะช่วยให้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงควรมีการ ปรับปรุงการอ่านทั้ง 3 แบบ คือ แบบแปลความ ที่ความ และขยายความ

3. ผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้คะแนนหมวดวิชาภาษาไทยสูง จะได้คะแนนการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยสูงกว่า และนักเรียนที่ได้คะแนนหมวดวิชาภาษาไทยต่ำ จะได้คะแนนการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยต่ำกว่า คะแนนการเรียนภาษาไทยสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากการอ่านแบบทดสอบการอ่านเอาเรื่องทั้ง 3 แบบ และคะแนนการอ่านเอาเรื่องทั้ง 3 แบบในข้อ 1 ไม่สูงนัก จึงควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยกับการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยเพิ่มขึ้น

4. ผลของการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะได้คะแนนการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยสูงกว่า และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะได้คะแนนการอ่านแบบทดสอบของผู้วิจัยต่ำกว่า แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับการอ่านเอาเรื่องทั้ง 3 แบบมีความสัมพันธ์กัน จึงควรปรับปรุงการอ่านเอาเรื่องทั้ง 3 แบบในการเรียนการสอน เพราะจากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การอ่านเป็นพื้นฐานการเรียนทุกวิชา

5. จากผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มอายุต่ำกว่า 16 ปี นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบที่ความสูงกว่่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนการอ่านแบบทดสอบแปลความ และขยายความ นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความสามารถไม่แตกต่างกัน จึงควรมีการปรับปรุงการอ่านแบบที่ความของนักเรียนชายในกลุ่มอายุต่ำกว่า 16 ปี ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. จากผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนชายในกลุ่มอายุสูงกว่า 16 ปี มีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบที่ความสูงกว่่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และในกลุ่มอายุเดียวกันนี้ นักเรียนชายมีความสามารถในการอ่านแบบทดสอบขยายความและแบบทดสอบรวมทั้ง 3 แบบ สูงกว่่านักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จึงควรมีการปรับปรุงการอ่านแบบที่ความ ขยายความ และทั้ง 3 แบบ รวมกันของนักเรียนหญิงในกลุ่มอายุเดียวกันนี้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการอภิปรายผลและเสนอแนะดังกล่าวทั้ง 6 ข้อ แสดงให้เห็นว่า ต้องมีการฝึกการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยให้ถูกวิธี ผู้วิจัยจึงขอเสนอวิธีฝึกการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยเริ่มตั้งแต่กายสุดไปถึงยากที่สุด ซึ่งเป็นการฝึกการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ และการฝึกการอ่าน

เอาเรื่องภาษาไทยนี้ จะช่วยแก้ปัญหาการอ่านเอาเรื่องของนักเรียนได้ วิธีนี้ยึดตามแนวของบอนด์และทิงเกอร์¹ (Bond and Tinker) ซึ่งกล่าวถึงสาระสำคัญดังนี้

การที่จะสามารถอ่านเอาเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีความสามารถเป็นลำดับดังนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ
2. การเข้าใจหน่วยความคิดเพื่อที่จะเข้าใจประโยค
3. การเข้าใจประโยค
4. การเข้าใจตอน
5. การเข้าใจเรื่องราวที่ยาวขึ้น

จะเห็นได้ว่าข้อความที่กล่าวมาแล้วมีความสัมพันธ์กันตามลำดับ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะดังนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ ซึ่งเป็นรากฐานของการอ่านเอาเรื่อง เมื่อนักเรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ชัดเจนและกว้างขวาง ย่อมทำให้นักเรียนเกิดความคิดและเข้าใจที่จะสามารถอ่านเอาเรื่องภาษาไทยได้ดี ดังนั้น ก่อนจะมีการฝึกการอ่านเอาเรื่องจากข้อความ ควรได้มีการชี้แจงเกี่ยวกับคำศัพท์เสียก่อน ถ้าข้อความนั้นมีคำศัพท์ยากเกินกว่าการเข้าใจได้

2. การเข้าใจหน่วยความคิดเพื่อที่จะเข้าใจประโยค ครูจำเป็นต้องดูแลให้นักเรียนอ่านคิดต่อกัน ไม่ควรให้นักเรียนอ่านทีละคำ ถ้านักเรียนมีความสามารถในการอ่านข้อความติดต่อกัน จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การเข้าใจประโยค เมื่อนักเรียนเข้าใจคำศัพท์และรู้จักอ่านเป็นหน่วยความคิดแล้ว จะสามารถนำคำหรือแต่ละส่วนมาสัมพันธ์กัน จะได้ใจความเป็นประโยค

¹ Bond and Tinker, loc. cit.

4. การเข้าใจตอน หมายถึงความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน สามารถสรุปใจความสำคัญของข้อความที่อ่านเป็นตอน ๆ ได้ ดังนั้นเมื่อครูนำข้อความมาให้ให้นักเรียนอ่าน จึงควรทดสอบความเข้าใจแต่ละตอน โดยให้นักเรียนสรุปเป็นภาษาของนักเรียนเอง

5. การเข้าใจเรื่องราวที่ยาวขึ้น เมื่อนักเรียนเข้าใจข้อความที่อ่านแต่ละตอนแล้ว จะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านทั้งเรื่องได้ ครูควรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ เพื่อทดสอบความสามารถเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง และการตั้งคำถามไม่ควรถามเฉพาะในเนื้อเรื่อง ควรมีการพลิกแพลงเพื่อสร้างเสริมให้นักเรียนรู้จักคิด เพื่อจะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. ในการจัดทำหลักสูตร ควรจะได้เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความสนใจครอบคลุมทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายทุกระดับอายุ

2. กรมวิชาการควรจะได้มีการผลิตแบบฝึกหัด เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย เพื่อที่ครูและนักเรียนจะได้นำไปฝึกการอ่าน เพื่อให้สามารถอ่านเอาเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการเลือกครูเข้าสอนภาษาไทย ผู้บริหารควรจะได้เลือกครูภาษาไทยที่สามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรคำนึงถึงความสำคัญของภาษาไทย และเลือกครูเข้าสอนตรงตามความสามารถและวุฒิ

4. ในการจัดห้องสมุด ควรมีหนังสือหลาย ๆ ประเภท เพื่อให้เหมาะสมกับความสนใจของนักเรียนที่จะเลือกอ่านได้ตามใจชอบ

5. ครูใหญ่หรืออาจารย์ใหญ่ ควรได้เห็นความสำคัญของการอ่านภาษาไทย และได้มีการส่งเสริมให้มีกิจกรรมเพื่อที่จะส่งเสริมให้นักเรียนรักและอยากที่จะรักษาภาษาประจำชาติเอาไว้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยการอ่านแบบแปลความ ที่ความ และขยายความ ในระดับอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านที่สูงขึ้นกว่าระดับนักเรียน

2. ควรศึกษาถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ทำให้ความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง ภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกัน เช่น ระดับสติปัญญา อัตราเร็วในการอ่าน อาชีพของบิดามารดา เป็นต้น

3. ควรศึกษาความสามารถในการอ่านให้กว้างขวาง ไม่จำกัดเฉพาะการอ่านเอาเรื่องภาษาไทยเท่านั้น เช่น การอ่านเพื่อความรู้ความจำ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ การอ่านเพื่อนำไปใช้ เป็นต้น

4. ในการวิจัยเรื่องนี้ต่อไป ตัวอย่างประชากรควรมีระดับความสามารถทุกระดับ ตั้งแต่ระดับสูง กลาง ต่ำ เพื่อให้ตัวอย่างประชากรเหมาะสมกับการวิจัยมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย